

Zavřený v kleci pták smutným zpěvem vyražel zarmoucené srdce mé. Zdálo mi se, že po svobodě touží jeho hlas; otevřel jsem klec; on nechtěl z ní vyjít. Tak život srdce. —

- 5 Moucha zbloudila ve vysokých zděch; na ztraceném papršku slunce létávala po pokoji mém; bzučení její mé, co harfa vzdálená, provázelo večerní modlení. Ztuhla blížící se zimou, v temné kdesi škulině očekávala, zdali jarní papršek ji vzbudí k životu novému. Jarem opět procitlo bzu-
- 10 čení její, leč zbloudilý pavouk roztáhl síť své a v tenatech jeho uvízla moucha ta. Rychle víc a více zapředl lapenou lstivý vrah, saje krev z těla jejího; co vzdáleného včel roje temný zvuk umírá chroptivé její ku pomoci volání. Umrtnou vyvrhne z sítí svých a prach její zbloudilý větřík roz-
- 15 sívá po květinách v samotě vadnoucích. Tak srdce umírá. —

Dobře jemu, že nemiloval nikdy. S tímto srdcem — on by byl dříve zemřel.